

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011488
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3120011488.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, v trestnej veci proti obžalovanému K. C., nar. X.X.XXXX v T., trvale bytom T., J. XXXX/XA, t. č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody IIava, trestne stíhanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 19. januára 2022, prejednal odvolanie obžalovaného K. C. a matky obžalovaného I. D. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. novembra 2021, sp. zn. 2T/115/2020 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku výroky o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj výroky o zrušení skoršieho trestného rozkazu a uloženého ochranného dohľadu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný K. C. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa

odsudzuje

podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, podľa § 36, písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 3, 8, § 43 Tr. zákona na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie matky obžalovaného I. D. zamietajú, pretože bolo podané oneskorene.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. novembra 2021, sp. zn. 2T/115/2020 bol obžalovaný K. C. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že hoci mu dňa 19.05.2020 bola doručená výzva Okresného súdu v

Trenčín číslo 4T/107/2017 zo dňa 13.05.2020 na nástup do výkonu trestu odňatia slobody v lehote do 10 kalendárnych dní, ktorú výzvu prevzala jeho matka I. D. a najneskôr do dňa 26.05.2020 ho s obsahom výzvy oboznámila, na výkon trestu nenastúpil, pretože si chcel ešte zarobiť v zamestnaní finančné prostriedky a do výkonu trestu bol dodaný policajným zborom dňa 13.07.2020.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, podľa § 36, písm. l), n) Tr. zákona, podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona s poukazom na § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu OS Trenčín, sp. zn. OT/60/2021, zo dňa 14.07.2021, právoplatný 14.07.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému zároveň uložil ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal písomne odvolanie obžalovaný a matka obžalovaného I. D..

Obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne:

„I.

Napriek tomu, že sa môj klient priznal a oľutoval svoj čin, je potrebné na úvod poukázať na zmarenie doručovania výzvy na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody. Súdnu zásielku prevzala matka, ktorá nebola nikdy splnomocnená na preberanie úradných zásielok, doručenkú ani nepodpísala pod vlastným menom a priezviskom, ale priezviskom môjho klienta. Už z letného pohľadu je zrejmé, že slovo C. na doručenke nie je totožné s jeho bežným podpisom.

Na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. a) TZ nemôže stačiť, že sa osoba dozvie akýmkoľvek spôsobom o výzve a lehote na nastúpenie do výkonu trestu. Preto ani súd výzvu nezasiela e-mailom, ani nezverejňuje prostredníctvom webu ministerstva spravodlivosti či v televízií, ale doručuje poštovým podnikom, aby bolo možné kedykoľvek preukázať presný moment, od ktorého sa počítá lehota.

II.

Čo sa týka výroku o výmere trestu, tak namietam jej nespravodlivosť. Človek si možno povie, že s recidivistom, ako môj klient, netreba mať zľutovanie, ale ani opakované páchanie totožného prečinu automaticky neznamená, že treba ukladať trest odňatia slobody tesne pod hornou hranicou trestu odňatia slobody, ktorý nie je štandardný za marenie výkonu úradného rozhodnutia.

V obvode Krajského súdu v Trenčíne takéto tresty, pri ktorých sa aplikuje § 42 ods. 1 TZ nie sú bežné. Ak súdy odsudzujú páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, z ktorých je aspoň jeden marenie, tak sa pohybujú v nižších číslach. Napr.:

- Okresný súd Považská Bystrica, sp. zn. 1T/44/2020, 12 mesiacov (marenie a krádež v druhom odseku pri vyrovnaných poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach),
- Okresný súd Prievidza, sp. zn. 2T/42/2017, 16 mesiacov (marenie, krádež v treťom odseku a poškodzovanie cudzej veci pri vyrovnaných poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach),
- Okresný súd Partizánske, sp. zn. 2T/143/2014, 16 mesiacov (marenie a krádež v treťom odseku pri prevládání priťažujúcich okolností),
- Okresný súd Partizánske, sp. zn. 2T/206/2012, 16 mesiacov (marenie a krádež v treťom odseku pri prevládání priťažujúcich okolností),
- Okresný súd Prievidza, sp. zn. 1T/107/2012, 9 mesiacov (marenie, krádež v druhom odseku a prisvojenie cudzej veci pri prevládání priťažujúcich okolností).

Samozrejme, ku každému trestnému činu a najmä k jeho páchatel'ovi treba pristupovať individuálne, ale aj tak nemožno z pohľadu právnej istoty akceptovať takúto diametrálne odlišnú prax. Z pohľadu na vyššie uvedené je aj 16 mesiacov vo výkone zásadný rozdiel oproti 22.

V prejednávacom prípade je potrebné, okrem prevažovania poľahčujúcich okolností, zohľadniť aj jeho osobné a rodinné pomery. Môj klient žije s matkou, ktorej pomáha so starostlivosťou o domácnosť, a stará sa o malé dieťa, ktoré má s priateľkou, a to všetko z legálne zaobstaraných peňazí, ktoré zarobil v zamestnaní.

III.

V neposlednom rade tým, že môj klient urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písmeno b) TP boli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 TZ na základe stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016. Súd prvého stupňa sa však s touto možnosťou vôbec nezaoberal ani na hlavnom pojednávaní ani v písomnom vyhotovení rozsudku.

Toto všetko, navyše, platí s prihliadnutím na to, že môj klient sa priznal a skutok úprimne oľutoval, hoci súd ani OČTK nikdy definitívne nevyriešili kľúčovú otázku zmarenia doručovania výzvy na nástup do výkonu.

IV.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne zmenil napadnutý rozsudok a uložil nižší trest odňatia slobody alebo aby zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil na rozhodnutie Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie.“

Obžalovaný K. C. vo svojich dôvodoch odvolania uviedol, že toho času vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov za marenie úradného rozhodnutia od 8.10.2021. Preto má za to, že obe odsúdenia za prečin sú spolu 22 mesiacov príliš vysokým trestom. V oboch prípadoch plne spolupracoval s OČTK a oba skutky marenia úradného rozhodnutia úprimne oľutoval. Preto žiada o zníženie trestu z odsúdenia okresného súdu sp. zn. 2T/115/2020.

Matka obžalovaného I. D. dôvodoch odvolania v prospech obžalovaného uviedla, že nebola vypočutá vo veci jej syna. Keď zásielku prevzala, nedala synovi vedieť, nakoľko maródovala a nebola vypočutá. Preto žiada, aby bola vypočutá ohľadne jej syna.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol obe odvolania zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného navrhol vyhovieť jeho odvolaniu a rozhodnúť v zmysle návrhu uvedenom v písomných dôvodoch odvolania.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací skôr, ako mohol pristúpiť k preskúmaniu vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu z titulu podaných odvolaní, bol v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. povinný najskôr skúmať aj to, či podané odvolania boli podané včas.

Podľa § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por. v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Podľa § 309 ods. 4 Tr. por. iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523308'&ucin-k-dni='30.12.9999'> okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Podľa § 63 ods. 2 Tr. por. do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť, určujúca začiatok lehoty.

Podľa § 63 ods. 5 Tr. por., ak prípadne koniec lehoty na deň pracovného pokoja alebo deň pracovného voľna, pokladá sa za posledný deň lehoty najbližší budúci pracovný deň.

Podľa § 63 ods. 6 písm. a) Tr. por. lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote podané na pošte a adresované súdu, prokurátorovi alebo policajtovi, u ktorého sa má podať alebo ktorý má vo veci rozhodnúť.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že vyššie citovaný rozsudok okresného súdu bol obžalovanému oznámený podľa § 309 ods. 1 Tr. por. jeho vyhlásením dňa 9.11.2021. Preto podľa § 63 ods. 2, 5 Tr. por. obžalovanému začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania dňa 10.11.2021 a posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 25.11.2021 (štvrtok). Keďže odvolanie matky obžalovaného proti rozsudku okresného súdu bolo podané osobne v podateľni okresného súdu až dňa 8.12.2021, krajský súd musí konštatovať, že s poukazom na ustanovenie § 309 ods. 1, 4 Tr. por. bolo odvolanie matky obžalovaného podané po uplynutí jeho zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku, teda oneskorene. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol odvolanie matky obžalovaného tak, ako je to uvedené v bode II. výrokovej časti tohto rozsudku.

Odvolací súd nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., z titulu odvolania obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaniami napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za rozhodnú argumentáciu obhajcu, týkajúcu sa správnosti skutkových otázok, ustálených v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním obžalovaného napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov, odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého uvedeným výrokom boli porušené ustanovenia Trestného zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Z výrokovej časti napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd ukladal trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. v spojení s ustanovením § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami. Vychádzajúc z toho, že zákonom ustanovená trestná sadzba podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. je do 16 mesiacov odňatia slobody, uloženie trestu odňatia slobody napadnutým rozsudkom obžalovanému vo výmere 22 mesiacov predstavuje trest, ktorý v danom Trestný zákon nepripúšťa, pretože presahuje zákonom stanovenú hornú hranicu trestnej sadzby.

Odvolací súd ďalej zistil, že okresný súd v prejednávanej veci podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ukladal obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.07.2021, sp. zn. OT/60/2021. Pozornosti okresného súdu zrejme ušlo, že v prejednávanej veci bol vydaný trestný rozkaz už dňa 15.12.2020, ktorý bol oznámený obžalovanému 4.1.2021, teda pred

spáchaním trestného činu dňa 10.7.2021, za ktorý bol obžalovaný odsúdený vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. OT/60/2021, teda vo veci, vo vzťahu ku ktorej okresný súd v rozpore s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák. ukladal súhrnný trest.

Keďže s poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že výrokom napadnutého rozsudku o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody obžalovanému vo výmere 22 mesiacov boli porušené ustanovenie § 348 ods. 1 Tr. zák. v spojení s ustanovením § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. a ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil odvolaním obžalovaného napadnutý výrok o uloženom treste odňatia slobody, ako aj všetky ďalšie výroky napadnutého rozsudku, nadväzujúce na zrušený výrok. S poukazom na okresným súdom správne zistené skutočnosti, významné pre uloženie trestu, odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o výmere trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu tak, ako je to uvedené pod bodom I. tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákonom nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.